

Više od plesa

Kulturno-umjetničko društvo "Anka Ošpuh" djeluje u Ludbregu od 1976. godine. Društvo danas broji oko 200 članova, sastoji se od nekoliko sekcija, od malog pa do velikog folklora i ritmike, te vokalne skupine "Pajdašice" i tamburaškog sastava. Intervjuirala sam voditeljice velike folklorne sekcije Marinu Frančić i Melitu Geci pa evo što su mi rekle:

1. Kada ste se počele baviti plesom u KUD-u A. Ošpuh i što vas je potaknulo?

Marina: Folklorom sam se počela baviti 1996. godine. Mama je isto tako plesala od svojih mladenačkih dana pa me ona "povukla" u folklor. Bila sam s njom na svakoj probi i nastupu. Kada sam navršila 4 godine ona me učlanila u mali folklor.

Melita: Plesati sam počela u prvom razredu osnovne škole, točnije 2000. godine, baš negdje u ovo vrijeme. Prošlo je osamnaest godina, mogu reći da sam folklorno punoljetna, (smijeh). Moja tada najbolja prijateljica već je plesala i pitala me želim li se i ja priključiti. Zainteresiralo me što se radi na tom "fonkloru" (tak sam u to vrijeme mislila da se kaže) i došla s mamom na jednu probu pogledati. Svidjelo mi se i tak sam ostala.

2. Jeste li plesale i u nekim drugim sekcijama?

Marina: Od sedme do sedamnaeste godine plesala sam i u ritmici.

Melita: Svoju "karijeru" u KUD-u započela sam u malom folkloru. Kako samo rasli, iz malog smo prešli u srednji. Negdje početkom viših razreda krenula sam i u ritmičku sekciju gdje sam plesala koju godinu. Na kraju sam ostala samo u folkloru. Tada smo moja generacija i ja već prešli u veliki folklor. U srednjoj školi jedno sam kratko vrijeme pjevala u vokalnoj skupini "Pajdašice", tada su to bili njihovi početci.

3. Koji nastup najviše pamтите?

Marina: Nema određenog nastupa kojeg najviše pamtim ili koji mi je najviše drag. Naravno, bilo je tu svakakvih dogodovština, ali svakako se najviše pamte višednevna gostovanja.

Melita: Mislim da mi je definitivno broj jedan nastup iz Francuske. Bio je to običan, mali nastup za seosku publiku, ali jako smiješan. Moja plesna partnerica završila je s crvenim ružom na zubima i dok sam ja to u jednom trenutku vidjela, bilo je gotovo. Prasnula sam u smijeh, a ona za mnom. Doslovno smo se hihotale i nismo mogle ni pjevati, jedan jako zabavan nastup. Ali svakako vrijedi spomenuti nastup u varaždinskom HNK, kao i još jedan nastup u Francuskoj gdje sam plesala pred najvećom publikom.

4. Koji su vam napjevi i plesovi najdraži?

Marina: Ja više volim gradske, elegantnije plesove pa tu najviše mogu istaknuti Splitske, Korčulanske plesove...

Melita: Svima poznata pjesma iz Gruntovčana "Pokraj vode Drave" jako mi je draga, jer tekst govori o našem dragom zavičaju. Što se tiče plesa, ne mogu se točno odlučiti. S jedne strane volim eksplozivnost, dinamičnost i brzinu primjerice posavskih i prigorskih plesova, dok s druge strane također volim laganije i otmjenije plesove. Svako područje ima neku svoju draž i nešto što se kod njega ističe, što mu daje posebnost.

